

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton 10
KANTONALNI SUD U LIVNU
Broj: 68 0 K 082347 25 Kž
Livno, 26.8.2025.godine

P R E S U D A
U IME FEDERACIJE BiH

Kantonalni sud u Livnu, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda: Jurice Babića kao predsjednika vijeća, Ane Krstanović i Ozrenke Vidačak, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ivane Dalić kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog A.T. zbog kaznenog djela Obmana pri dobivanju kredita ili drugih pogodnosti iz članka 268 stavak 3 u vezi sa stavkom 1 Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u povodu žalbe kantonalnog tužitelja, Kantonalnog tužiteljstva Travnik, protiv presude Općinskog suda u Livnu broj: 68 0 K 082347 24 K od 19.12.2024. godine, na sjednici vijeća održane u nazočnosti optuženog A.T., branitelja optuženog Sanina Pešte odvjetnika iz Sarajeva i Davora Martinovića odvjetnika iz Mostara, a u odsutnosti uredno obaviještenog kantonalnog tužitelja, Kantonalnog tužiteljstva Travnik, dana 26.8.2025.godine,

Presudio je

Odbija se kao neutemeljena žalba kantonalnog tužitelja, Kantonalnog tužiteljstva Travnik, potvrđuje se presuda Općinskog suda u Livnu broj: 68 0 K 082347 24 K od 19.12.2024.godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Livnu broj: 68 0 K 082347 24 K od 19.12.2024. godine oslobođen je od optužbe optuženi A.T. da bi na način opisan u pravorijeku prvostupanjske presude počinio kazneno djelo Obmana pri dobivanju kredita ili drugih pogodnosti iz članka 268 stavak 3 u vezi sa stavkom 1 Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Istom presudom određeno je da troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Protiv navedene presude žalbu je pravodobno podnio kantonalni tužitelj iz Travnika s prijedlogom da se žalba usvoji prvostupanjska presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U pismenom odgovoru na žalbu optuženik je predložio da se žalba odbije kao neutemeljena.

Na sjednici vijeća koja je održana u nazočnosti optuženika i branitelja Sanina Pešto odvjetnika iz Sarajeva i Davora Martinovića odvjetnika iz Mostara, obrana je predložila da se žalba kantonalnog tužitelja odbije kao neutemeljena.

Sud je ispitao prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih navoda kao i po službenoj dužnosti temeljem članka 321 ZKP-a F BiH, te je odlučeno kao u pravorijeku zbog slijedećeg.

U obrazloženju žalbe kantonalni tužitelj ističe da na raspravi održanoj 9.10.2024. godine a nakon što je utvrđen identitet optuženika sudac nije upitao stranke sukladno članku 273 stavak 2 ZKP-a F BiH prigovaraju li sastavu suda, pa je na taj način počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka. Kantonalni tužitelj u žalbi ne precizira na koji način je to utjecalo na zakonitu i pravilnu odluku, pogotovo jer je kantonalni tužitelj mogao sukladno odredbi članka 40 stavak 1 točka f) podnijeti zahtjev, ako je sumnjao u nepristranost suda podnijeti zahtjev za izuzeće. Kako kantonalni tužitelj nije prigovario sastavu suda tijekom glavne rasprave, samo zato što sudac nije upitao stranke prigovaraju li sastavu suda ne može biti bitna povreda kaznenog postupka, stoga je ovaj prigovor kantonalnog tužitelja neutemeljen.

Kantonalni tužitelj u žalbi ističe da je prvostupanjski sud nepravilno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, oslobodivši optuženika od optužbe, jer je optuženik dao nepotpune podatke da on i njegova supruga nemaju u vlasništvu stambenu jedinicu, niti su vlasnici stana, navodeći da postojeća zgrada K-4 u ulici ... u B., nema urednu vlasničku dokumentaciju, te da žive u stanu koji nije etažiran niti je uplanjen, iako je znao da je prethodno stekao vlasništvo na navedenom stanu kao izvan knjižni vlasnik, a na osnovi zaključenog predugovora s firmom DSF invest d.o.o. broj: ... od 10.12.2019. godine, nakon čega je stavio zahtjev za predbilježbu, a zemljišno knjižni ured donio rješenje iz kojeg je razvidan upis predbilježbe stjecanja vlasništva u B vlasničkom listu u z.k. ulošku broj 250 k.o. B.

Točni su navodi izneseni u žalbi kantonalnog tužitelja, da je optuženik uz ostalu dokumentaciju koja je tražena Javnim pozivom dostavio izjavu, kako je tužitelj i naveo u žalbi, i u optužnici, međutim pravilno je postupio prvostupanjski sud kada je donio oslobađajuću presudu, jer izjavom od 19.7.2022. godine optuženi A.T. nije doveo u zabludu članove Komisije koji su odlučivali po Javnom pozivu. Ovo stoga jer je Javni poziv, za kupovinu stana, stambenog objekta ili izgradnju individualnih stambenih objekata - kolektivna gradnja za pripadnike boračkih populacija i prognanih osoba u 2022. godini, objavljen 10.1.2022. godine. Iz navedenog Javnog poziva razvidno je da je poziv otvoren 45 dana od dana objavljivanja.

Iz Odluke o dopuni Odluke o odobravanju razmatranju prijava na Javni poziv za dodjelu kreditnih sredstava za kupovinu stana, stambenog objekta i izgradnju individualnih stambenih objekata – kolektivna gradnja (II) kreditna, pristiglih nakon zatvaranja Javnog poziva, broj: 01-19-376-1/22 od 25.7.2022. godine razvidno je da u članku 1 Odluke o odobravanju razmatranja prijava na Javni poziv za dodjelu kreditnih sredstava za kupovinu stana, stambenog objekta i izgradnju individualnih stambenih objekata – kolektivna gradnja (II) kreditna, pristiglih nakon zatvaranja Javnog poziva (u daljnjem tekstu Odluka), broj: 01-19-376/22 od 7.7.2022. godine, iza točke 3, dodaje se točka 4 koja glasi: „4 T. (E.) A., broj protokola: ... od 19.7.2022. godine“. Iz navedene Odluke jasno proizlazi da je direktor Kantonalnog fonda za pomoć u stambenom zbrinjavanju i zapošljavanju boračkih populacija, prognanih osoba i socijalno ugroženih kategorija, B., prihvatio zahtjev optuženika koji je podnesen nakon proteka roka koji je propisan člankom 6 Javnog poziva.

Nakon navedene Odluke direktora, upravni odbor Kantonalnog fonda donosi Odluku kojom se daje suglasnost na Odluku direktora koji je prihvatio ponude nakon zatvaranja Javnog poziva.

Stajalište kantonalnog tužitelja da je u prvostupanjskoj presudi nepravilno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, jer po stajalištu kantonalnog tužitelja izjavom optuženik je doveo u zabludu članove Komisije je neprihvatljivo kako je pravilno i utvrdio prvostupanjski sud a koje razloge prihvaća i ovaj sud. Izjava optuženika je dvosmislena, jer ističe da živi u stanu, a zgrada nije uplanjena niti je stan etažiran, međutim ovim navodom ne može dovesti u zabludu članove Komisije, kao ni navodom da nije vlasnik stana u kojem boravi po osnovi predugovora sa DSF invest d.o.o. Bihać, te da nema stambenu jedinicu, jer je optuženik uz izjavu dostavio i druge dokaze koji se traže Javnim pozivom, a to su uvjerenje z.k. ureda i katastra da optuženik i njegova supruga nisu vlasnici stana ili kuće. Pravilnikom o uvjetima, načinu i kriterijima dodjele kreditnih sredstava za kupovinu stana, stambenog objekta i izgradnju individualnih stambenih objekata – kolektivna gradnja i izmjenama navedenog Pravilnika od 19.5.2021. godine, razvidno je da je člankom 5 stavak 1 točka 1 propisano da lice koje lično niti njegov bračni drug nemaju riješeno stambeno pitanje, imaju pravo na dodjelu kreditnih sredstava, kupovinu stana, stambenog objekta i izgradnju individualnih stambenih objekata – kolektivna gradnja (II kreditna linija), te je člankom 8 stavak 2 točka 5 i 6 navedenog Pravilnika propisano dokaz da podnositelj zahtjeva, niti njegov bračni drug nisu vlasnici niti suvlasnici stambene jedinice (uvjerenje z.k. ureda – grunta ili knjiga položenih ugovora iz suda), i dokaz iz katastra da podnositelj zahtjeva niti njegov bračni drug nemaju ili imaju imovine evidentirane u katastru (nadležna općinska služba).

Iz navedenih dokaza z.k. ureda i katastra proizlazi da optuženik i njegova supruga posjeduju – imaju nekretnine oranice međutim, isti nisu vlasnici kuće ni stana. Uvjeti u Javnom pozivu su propisani temeljem Pravilnika, te kao dokaz o vlasništvu se traži z.k. izvadak odnosno podatci iz katastra. Optuženik je dostavio podatke iz službene evidencije iz kojih proizlazi kako nije vlasnik stana a ni stambene jedinice – kuće.

Iako tužitelj u žalbi navodi da je nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, pri tom navodi obrazloženje prvostupanjske presude i navode iz optužnice, međutim u žalbi ne precizira koju odlučnu činjenicu prvostupanjski sud nije utvrdio, jer je optuženik prijavu podnio nakon proteka roka odnosno zatvaranja Javnog poziva, u ovu činjenicu nije ulazio prvostupanjski sud a ne ulazi ni ovaj sud, jer tijekom postupka ovu činjenicu nitko nije problematizirao pa ni tužitelj, a u žalbi ističe da sud nije pravilno ocijenio iskaze svjedoka S.T. i Š.A., međutim kantonalni tužitelj ne navodi činjenice koje bi mogle dovesti do drugačije odluke prvostupanjskog suda, odnosno ovog suda jer S.T. a što i prihvaća prvostupanjski sud je iskazao da nije doveden u zabludu, a dokaz o vlasništvu su podatci z.k. ureda, no u momentu podnošenja prijave optuženik nije bio vlasnik stana u kojem stanuje, niti je njemu bitan historijat stjecanja vlasništva, nego je bitno da u momentu podnošenja prijave optuženik nije bio vlasnik stana niti kuće.

Tužitelj u žalbi problematizira postojanje predugovora o kupnji stana, i predbilježbi međutim kako je pravilno i utvrdio prvostupanjski sud predbilježba o upisu postojanja kupoprodajnog ugovora nije dokaz o vlasništvu stana kako pogrešno tužitelj navodi u žalbi.

Žalbeni navodi da prvostupanjski sud nije pravilno ocijenio iskaze A.J., M.K., a pri tom ne konkretizirati u čemu ogleda navedena povreda, stoga se ovaj prigovor i ne može ispitati, a prvostupanjski sud je jasno obrazložio na stranici 33 prvostupanjske presude da predugovor nije niti može biti pravni temelj za upis prava vlasništva, o čemu je iskazivao svjedok J., a svjedok K. o činjenice kupnje stana od optuženika. Stajalište tužiteljevo da je po sklapanju pred ugovora optuženik počeo stanovati u stanu je neprijeporna jer to optuženik u svojoj izjavi i navodi.

Iz Javnog poziva broj: 05-04-07-2/22 od 10.1.2022. godine, Kantonalnog fonda za pomoć u stambenom zbrinjavanju i zapošljavanju boračkih populacija, prognanih osoba i socijalno ugroženih kategorija razvidno je da pod točkom 5 navedenog Poziva navedena potrebna dokumentacija o stambenoj situaciji, neprijeporno je da optuženik dostavio kompletnu dokumentaciju koja se traži Javnim pozivom, uz svoju izjavu dostavio je i dokaze z.k. ureda i katastra iz kojih proizlazi da nema u vlasništvu stan ili kuću.

Žalbeni prigovori koji se odnose na trošenje novčanih sredstava dobivenih po kreditu nisu predmet optužnice, te sud ovaj žalbeni prigovor neće posebno ni obrazlagati, jer je optuženom optužnicom stavljeno na teret da je svojom izjavom doveo u zabludu članove Komisije, a ne nenamjensko trošenje kreditnih sredstava stoga i prigovor da je počinjena bitna povreda odredba kaznenog postupka iz članka 312 stavak 1 točka k) ZKP-a F BiH, je paušalna te tužitelj u žalbi ne konkretizira na koji način je prvostupanjski sud počinio navedenu povredu, stoga se i ovaj žalbeni prigovor ne može ni ispitati, jer tužitelj u žalbi navodi obrazloženje prvostupanjske presude, ponavljajući ponovno kao i u žalbenom prigovoru nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Suprotno žalbenim prigovorima iznesenim u žalbi kantonalnog tužitelja prvostupanjski sud je cijenio sve dokaze iste je vrjednovao, pa tako i iskaz M.K., međutim iskaz ovog svjedoka je irelevantan za predmet, stoga je i ovaj žalbeni prigovor neutemeljen.

Kantonalni tužitelj u svojoj žalbi prvo iznosi kronološki prikaz tijeka prvostupanjskog postupka kroz interpretaciju pojedinih dijelova obrazloženja prvostupanjske presude, a žalbene prigovore kojima pobija prvostupanjsku presudu, ne precizira, ne konkretizira koje odlučne činjenice prvostupanjski sud nije utvrdio, kantonalni tužitelj iznosi tvrdnje, da prvostupanjski sud nije pravilno utvrdio činjenično stanje, ne prihvaćajući stajalište tužiteljstva izneseno u optužnici i tijekom prvostupanjskog postupka da je optuženik svojom izjavom doveo u zabludu članove Komisije – Fond, navodeći da nema stan u svome vlasništvu iako je imao sačinjen predkupoprodajni ugovor, te predbilježbu upisa vlasništva u zemljišnim knjigama, te da je prethodno imao stan koji je prodao.

Ovi žalbeni prigovori a po ocjeni ovog suda nisu prihvatljivi, kako je ranije navedeno u obrazloženju ove presude, jer kantonalni tužitelj kroz uopćene žalbene navode ističe da je izjavom optuženik doveo u zabludu, međutim, pri tom zanemaruje sadržaj Javnog poziva i Pravilnika na temelju kojeg je raspisan Javni poziv o dodjeli kredita, i zanemaruje činjenicu da u vrijeme podnošenja zahtjeva optuženik prema podacima z.k. ureda i katastra nema u vlasništvu stan ili kuću, a koji uvjeti su propisani

Javnim pozivom i Pravilnikom da se vlasništvo dokazuje navedenim dokazima. U žalbi tužitelj zanemaruje i činjenicu da je prijava optuženika primljena nakon proteka roka, a člankom 10 Pravilnika je propisano „po isteku roka iz Javnog oglasa, a nakon izvršene provjere dostavljene dokumentacije u smislu prethodnog člana, Komisija Kantonalnog fonda će sačiniti spisak podnosilaca neblagovremenih i nepotpunih zahtjeva – prijava na oglas, koji će se dostaviti direktoru Kantonalnog fonda radi upoznavanja s istim. Neblagovremene i nepotpune zahtjeve – prijave neće biti razmatrane o čemu se obavještavaju njihovi podnosioci, a priložena dokumentacija zadržava“, također je propisano Pravilnikom i Javnim pozivom da članovi Komisije vrše provjeru priložene dokumentacije, pa ukoliko postoji sumnja provjeru mogu vršiti kantonalni i općinski organi ili organi uprave nadležni za boračko – invalidsku zaštitu, kao i odgovarajuća udruženja i udruge boračkih populacija. Ukoliko se provjerom utvrdi da priložena dokumentacija ne odgovara stvarnom stanju ili je izdana od nenadležnog organa ili krivotvorena, Komisija Kantonalnog fonda će takvu prijavu odbaciti kao nepotpunu i poduzeti druge mjere u skladu s propisima.

Iako je prijava optuženikova stigla nakon roka, ista je prihvaćena, a u izjavi je optuženik naveo stan u kojem stanuje sa svojom obitelji, s podacima o površini, katnosti ulicu gdje se nalazi, sklopljeni predugovor, stoga su članovi Komisije mogli izvršiti provjeru točnosti podataka.

Tužitelj je propustio voditi računa da prema odredbi članka 310 stavak 1 točka c) ZKP-a F BiH žalba mora sadržavati obrazloženje odnosno treba biti sastavljena tako da može poslužiti kao temelj za ispitivanje pravilnosti presude, što podrazumijeva obvezu podnositelja žalbe da navede pravilan žalbeni temelj ali i da izvrši njegovu konkretizaciju. Suprotno tome, kantonalni tužitelj je svoje žalbeno osporavanje koje se odnosi na bitnu povredu kaznenog postupka, povredu Kaznenog zakona i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kroz uopćen i neodređen žalbeni prigovor da je optuženik svojom izjavom doveo u zabludu članove Komisije, međutim pri tom zaboravlja da Javnim pozivom i Pravilnikom je jasno propisano da dokaz o vlasništvu na stanu ili kući je z.k. izvadak i podatci iz katastra, a iz podataka u predmetnom spisu razvidno da u momentu podnošenja zahtjeva optuženik a ni članovi njegove obitelji nisu bili vlasnici stana ni kuće.

Žalbeni prigovori kantonalnog tužitelja izneseni u žalbi nisu doveli u pitanje pravilnost prvostupanjske presude, stoga kod ovakvog stanja u spisu valjalo je odlučiti kao u izreci presude, žalbu kantonalnog tužitelja iz Travnika, odbiti kao neutemeljenu i potvrditi pobijanu presudu prvostupanjskog suda temeljem članka 328 ZKP-a F BiH.

Zapisničar
Ivana Dalić

Predsjednik vijeća
Jurica Babić